

Пейо Яворов

Напред!

Уви! Кой може да търпи
да гледа с скръстени ръце,
когато има във гърди
човешки чувства и сърце?! –

Как тича с ножа да мъсти
в борба и огън клетий роб,
без жал полага си кости
и среща гордо смърт и гроб!

А днес? – Зад сините гори
наш брат въстанал е с[ъс] меч
за чест, свобода... там гори
борбата с пламен; там картеч
и жупел носи вярна смърт:
там меч с[ъс] меч се е преплел,
там, там героите днес мрът
в борба с[ъс] врага побеснел.

Пет века робство, тъмота!
Пет века варварства, ужас,
най-грозни мъки, теглила,
в[ъв] зверски нокте, зверски бяс
пълни се чашата – преля,
търпение всяко се свърши,
в[ъв] кокал ножът веч опря!
„Съдбата ножът да реши“,
прошепна робът и пламна.
Пламна, възкръсна мощен дух
във таз измъчена страна,
обляна с кърви; в тоз край глух –
„Или свобода, или смърт!“ –
повтаря днеска горский ек.
„Или свобода или смърт!“ –
робът проглася се човек.

Там братска помощ се ище,
подкрепа в свято дело,
там дълг човешки ни зове
да мрем за общото добро!
Позор! Позор ще е зарад нас,

ако оставим нашиј брат
в[ъв] този грозно-свещен час
да падне – втором превий врат.
Ще ни потомството презре,
ще се отвърне настрана,
историята нас ще прикове
в век на позорната стена.
О, трижд свещено е дело
за чест и волност да умрем;
нек викнем с роба наедно:
„Ах! Долу турския ярем!“

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7179>]